

Передплата

«РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

за чл. рік . . . 20 кор.
в рік року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
за місяць . . . 1-70 кор.

За границю:

чл. рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Варшави ми очі і душу ми вилем: а не возьмеш мплости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що для крім неділі і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Дамбровського (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише напереді застережене. — Рекламній неопечатаніє вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Посол кн. Аверсперг' про політику Німців-вольнодумців і становище руских послів.

(X) Підчас виборчого руху і опісля др. Дністрянський, п. Василько і деякі інші заявляли у своїх промовах, що рускі послі утворюють союз з Німцями вольнодумцями, покладаючи свої надії на те, що Німці-вольнодумці будуть піддержувати домаганя руских послів о заснуванє укр.-руск. університету і інші потреби Русинів. Цікаво отже буде приглянути ся політичній тактиці сих Німців-вольнодумців, а тоді легко можна зрозуміти, чи Русини можуть взагалі числити на яку небудь поміч і пособлюванє з того боку, чи оферта що до союзу з ними, предкладана рускими кандидатами посольськими і рускими послами не була безуспішною.

Коли відкрито сесию нової державної ради, зрозуміли німецькі послі, котрі вийшли до державної ради на основі програми німецьких поступовців, людовців і хліборобів, що конечно треба їм згуртувати ся і тим способом повстав з тих ріжних живел Німецький національний Союз (разом 84 послів). Замітно однак, що до сего союзу не вийшли жидівські вольнодумці віденські др. Офнер і гофрати Гок і Куранда. Таким способом зєдинили ся в однім таборі: давне сторонництво німецьких людовців, що вийшло ослаблене з нових виборів, недобитки давних поступовців німецьких і скріплене числово німецьке хліборобське сторонництво для береженя німецьких національних інтересів.

Але сі німецькі вольнодумці дуже добре зятмили собі слова великого свого генія Гетого: grau, teurer Freund, ist alle Theorie, doch ewig grün des Lebens Baum і примінили се до політичної тактики своєї в новій палаті. Досвід, який зробила в 70-их роках минулого столітя німецька лівія за гр. Таффого з безглядною опозицією, а відтак досвід зроблений в часі великої обструкції німецької за часів гр. Баденього і опісля, поучив німецьких послів, що практичне житє повинно іти нераз іншими дорогами, як велить теорія, що т. зв. принципіальна політика може гарно виглядати в теорії, але для практичного осягненя своїх домагань і потреб нераз конечно відступити від принципіальної теорії а іти практичною дорогою. Тимто німецький національний союз залишив боротьбу проти чеських домагань в справі протоколованя чеських внесень та ін-

терпеляций і оповідуваня змісту чеських промов в Parliament. Korrespondenz та вдоволив ся лише поставленєм демонстраційного внесеня, щоби німецьку мову признано урядовою мовою державної ради. Тим способом не доводив німецький національний союз до заострення відносин з чеськими послами.

Ся практична політика спонукала німецьких поступовців і вольнодумців, котрим то наші послі предклали союз в своїх кандидатських промовах, при голосованю над наглими внесеньми в справі галицьких виборів станути не по стороні руских послів, а злучити ся разом з християнськими суспільниками, Чехами, полудневими Славянами, польським колом, Італіянями та Волохами і тим способом, як і при голосованю над бюджетовою провізорією зложила ся парламентарна більшість, про котру ми свого часу писали.

Отак ми зазначили з дневникарського обовязку дійсне положенє і угрупованє парламентарних сторонництв і се повинен признати всякий предметово думачий чоловік а передовсім політик, котрий конечно приневолений числити ся з дійсним станом річи, а не з конструованєм положеня урвонного відповідно своему бажаню і політичному змаганю. Кождий незапаморочений політичною пристрастю чоловік, чи се єму до вподоби, чи не до вподоби, скоро лише глядить на парламентарні відносини теперішні тверезими очима і оцінює їх предметово, приневолений признати, що християнські суспільники зуміли здобути провідне становище в державній раді, що в дійсности внутрішньою політикою австрійскою кермує тепер провідник християнських суспільників др. Люагер, котрому Русини в 1897 р. віддавали такі поклони і величаня (не виймаючи навіть «Діла») і що християнські суспільники в літній сесії зградили при своїй кермі згадані вгорі сторонництва та тим способом положили підвалини до парламентарної більшости. Сю неперечно подію сконстатували ми яко дійсне правдиве положенє парламентарне і зазначили при тім, що соціально-демократичний союз поніс пораженє в сій сесії, позаяк не повело ся єму здобути для свого провідника Чернесторфера президентського становища а тим самим і рішачючого впливу на хід парламентарних справ. Се пораженє закривали соціалісти шумною промовою Шумаєра і напали на ювілейне внесенє що до мільонового фонду на обезпеченя від старости і не-

спроможности до праці д-ра Люагера (котре п. Будзиновский інкасує яко здобуток економічний для руского робочого люду в недостачі національних і культурних придбань для Русинів). Окрім того зазначили ми, що руский клуб опинив ся серед того парламентарного положеня відокремленим і що єго змагань не піддержують не лише Німці-вольнодумці і поступовці, але що навіть соціалісти не піддержували внесеня д-ра Трильовського про відкритє розправи над відповідю міністра Кляйна на інтерпеляцию в справі галицьких виборів. Се відокремленє руского клубу в державній раді признав зовсім виразно і п. Будзиновский в «Ділі», о чім ще висловимо наш погляд іншим разом.

Задлятого зачудує всякого безсторонного чоловіка особиста напасть редакції «Діла» на радника Барвіньського, котрому она підсуває «політичну амбітність», що «не годен успокоїти ся по невдалих заходах» для придбаня посольського мандату, відтак «радісні пєани поміщувані майже що двини в Руслані на честь христ. соціалів», дальше — що нібито «не може собі ради дати від утіхи з приводу дотеперішних парламентарних триумфів «більшости», і наостанку „дїтвацку Schadenfreude з відосібненя наших послів“ ітд.

Отже як раз сі особисті напасти є найліпшим доказом, що редакция „Діла“ не годна взнести ся понад позем „дїтвацький“ і оцінювати справ предметово, а в недостачі важких аргументів накидає ся з особистими напастями, які не мають ніякої основи. Можемо запевнити редакцию „Діла“, що п. Барвіньский зовсім спокійний і вдоволений, що усунув ся з парламентарної видівні і не має найменшої амбіції в нинішних обставинах там засідати, сказавши собі: quid potui feci, faciant meliora potentes.

(Дальше буде).

Червак парламентаризму.

Найслабшою стороною парламентаризму се самі вибори. У нас панує єще погляд, що они причиняють ся до освідомленя народа та до єго політичного вишколеня, хотия і у нас особливо при курияльній системі нарікало ся багато на деморалізацію, перекупство, розпій та розбій. Але і при загальнім голосованю вплив виборчої агітації показує ся радше уємний, чим корисний і можнаб

сказати, що те, що праса і популярні видавництва зроблять через кілька літ, те передвиборча горячка поспеє за кілька місяців.

Се лежить певно в психології мас, що критицизм одиниці зникає, а розгорячений ум зривавсь до надій і бажань, які не відповідають дійсності, можливості, а навіть етиці. Можна би прирівнати сей прояв до півсонного стану, коли го навіть найфантастичніші, прямо нельогічні думки можуть видавати сл нам реальними, ідеальними і бажаними, а прочунавши з того стану, ми хиба здвигнемо плечима, або і сплюнемо з пересердя на той брак всякого застановлення.

Чи не раз то вже бачили виборці у розгоряченій уяві сповнене найфантастичніших проєктів і кличів, які доперва в якійсь далекій будучині можуть прийняти реальніші форми здійснення, або і зовсім не можливі до переведення? І чим радикальніший висказ, чим фантастичніший клич, тим скорше і сильніше одушевляє ся ним обхоплений гуртовою горячкою вічевик а очевидно всякі кандидати і професійні агітатори стараються піддержати его у тім настрою.

Може у нас ще і не виявила ся така шкідлива сторона парламентаризму, як пр. у Франції, де радикально-соціалістичний напрям взяв вже вповні гору у суспільно-державнім режимі, а політичні змагання та інтриги підмінували ціле публичне житє. В однім з послідних чисел *Matin*-а займає ся сею справою звисний французский публіцист Гардієн, висказуючи ся між иншим про несовісність агітації кандидатів і послів.

Є до написаня книжка — каже згаданий автор — яка би могла віддати великі прислуги суспільности. Був би се підручник для «знаменитого посла». Ся книжка мала би на цілі осьвідомленє людей, звичайно дуже мірних, яких голос загалу висилає до палати, що головним, радше одиноким завданєм не є оглуплюванє своїх співгорожан. Під добу вісім на десять послів думає, що тільки в тій цілі їх і вибрано.

Се оглуплюванє полягає на тім, що більшість палати дбає передовсім за те, щоби їх наново вибрано і в сій цілі кокетує зі скрайніми партиями, каптуючи собі їх згляди такими проєктами, які найбільше доскучливі для буржуазії. Напа палата — каже п. Гардієн — взяла рекорд в переслідуванях спокійного горожаньства і не додумує ся навіть, яку на себе стягнула нехить та уразу, котрі при слідуючих виборах можуть проявити ся для неї в дуже неприємний спосіб. Она доказала сего, що розбудила невдоволенє великого числа вигідних горожан, які до тепер держали ся здалека від виборчої урни, однак тепер будуть голосувати, щоби нарешті мати съвятий спокій. Бож є фактом, що у Франції не соціалісти, яких посліи уважають своїми панамі і на користь яких утискають решту суспільности, але буржуазія віднесе побіду, коли схоче голосувати. Тож стане ся у нас се, що случило ся в Німеччині, де соціалізм поніс рішучий погром, знаменуючий поважну зміну в політичній орієнтації.

Пане депутате, — кінчить дотепний

Француз — вам час уже переминов! Тепер потребуємо нових людей, які би щось працювали, а не переслідували і не драгували тих, що працюють і щонебудь посідають. Своїми фінансовими проєктами ви зрадили собі 2,750.000 дрібних капіталістів, своїми проєктами доходного податку ви роздратували всіх, що працюють і іродукують. Побачите, що той баламучений виборець з рядів соціалізму буде вартий за три роки. Стілько найвисше, що варт в Німеччині. Новий курс є близький, пане депутате старої дати, вство оглуплююче і драгуюче!

Ся статя викликала тим більшу сензацию, що помістив єї *Matin*, якого теперішній радикальний премієр французский Клемансо уживає часто до півурядових денвникарских услуг. Видко, що вже французські радикали доглунались, що не туди дорога!

З поручника на власника полку.

Про гостину кн. Фердинанда болгарского в Ішлю пише *Polit. Correspondenz*: Кн. Фердинанд болгарский, користаючи зі свого побуту в Баварії, вибрав ся до Ішлю, щоби Найяс. Панови зложити поважанє.

Найяс. Пан прийняв князя, як відомо, дуже привітно, а з нагоди, що сей князь буде небавом обходити 20-літний ювілей правління, надав єму почесну власність 11. п. гузарів на доказ своєї личної зичливости і симпатії. Се високе відзначенє належить вважати не тільки за доказ признаня поступів, які починила Болгарія в часі дванадцятьлітної мирової праці; се zarazом доказ довіря, що Болгарія не зійде також на будучині зі шляху розумної дотеперішної політики, згідної з інтенциями держав. Тим способом поголоски, які розходили ся давніше так часто, а які в посліднім часі знов почато розповсюднювати, немов би кн. Фердинанд мрив про амбітні, небезпечні для мира пляни, дізнали рішучого запереченя.

Наданє власности 11. пол. гуз. є тим милійшим для князя Фердинанда проявом куртоазії нашого цісаря, що якраз при тім самім полку кн. Фердинанд виконував службу яко поручник, заким его покликано на болгарский престол. Завзив народного собрания заскочив князя яко поручника 11. пол. гуз. і з тою шаржою він покинув австро-угорську армію, щоби вступити на болгарский престол. З колишнього поручника став тепер власником того самого полку.

Селяньский банк в Росії.

«Державний поземельний селяньский банк», оснований в 1883 році, як сама вже назва вказує, мав на цілі зарадити безземельности російского селяньства, та однак свою діяльність він повів у такому напрямі, що як каже київска «Рада», — его радшеб треба назвати дворяньским, поміщицким, чи купецким — тільки не селяньским. На се своє тверденє дає згаданий дневник ось які да-

ти з послідного часу, коли в наслідок руху за наділенєм безземельних, видано було маніфест про поширенє діяльности селяньского, чи так поміщицкого банку.

Діяльність селяньского банку провадить ся в трох напрямках: 1) банк купує поміщицкі землі, 2) банк перепродує сі землі селянам і 3) банк видає селянам грошеві позички, коли ті купують землю самі, не через банк. Переглядаючи звіт домленя, які що пів місяця оголошує сам банк, а також газетні та журнальні статії на сю саму тему, треба сказати, що найкрасше банк виконує першу функцію себто купівлю землі в поміщиків. Усього за 20 місяців (3. ноября 1905 року — 1 іюля 1907 року) селяньский банк купив у поміщиків 4,413,182 десятині землі на суму 489,330,145 карб., при чім тільки за останних пів місяця (15 іюня — 1 іюля 1907 р.) банк купив 77,985 десятин на суму 8,785,855 карб. Ціни банк платив дуже добрі: пересічно по 111 карб. за десятину (в офіціяльнім звідомленю чомусь сказано, що по 108), — се тільки пересічна цифра, й вона говорить дуже мало. Багато більше причинків до характеристики нашого «селяньского банку дають поодинокі покупки, з яких ми наведемо де кілька найбільше характерних.

Оцінка банку
1904 р. 1906 р.

Чий маєток і де. Ріжниця
Попандопуло (Волинь) 125 к 225 к 100 к
Римского-Корсакова („) 119 „ 210 „ 91 „
Орловского (Поділя) 171 „ 234 „ 53 „
Горяїнова (Томбов. г.) 133 „ 213 „ 80 „
Кн. Волконского („) 161 „ 194 „ 32 „
Путілова (Рязн. г.) 148 „ 191 „ 43 „

Як над пересічною, так і над тими поодиноким цифрами не можна не спитись, хоч вони досить красномовно говорять самі за себе. Насамперед, тут кидаєть ся в вічі ось що. Із елементарної політичної економії, а також із щоденного досьвіду ми знаємо, що коли попит перевищає постачанє, тоді ціни на даний крам піднімають ся; колиж постачанє перевищає попит, — тоді ціни спадають. Щож до наведених цифр, то вони свідчать зовсім про инше. В 1904 році, коли покупців на землю було багато, банк платив пересічно по 108 карб., а в окремих випадках від 119 до 181 карб. за десятину. А в 1906 році, коли через аграрний терор сила поміщиків почала спродавати землю, а селяне й слухати не хотіли про купівлю землі, бо сподівали ся даремного наділеня, — банк піднімає ціни пересічно по 3 карб., а в окремих випадках від 53 до 72 карб. на десятині. Що се, як не одверте зловживанє народними грішми на користь купки поміщиків? Ми кажемо «купки», бо добродійности «селяньского» банку користувались тільки великі властители землі, загалом 3695 поміщиків, себто $\frac{1}{35}$ тих «обездолених» 130 тисяч, за яких лиш заступав ся д. Столипін в другій думі.

Тепер поглянемо, що зробив за сей час банк для селян. На превеликий жаль ми не маємо не тільки точних, а й ніяких даних для того, щоб довідатись,

скільки саме землі купили селяни в банку після маніфесту 3 новбрия 1905 року. Сам банк у своїх звідомленнях «політично» мовчить про се: ніяково, мабуть, виписувати поруч з мільонами десятин купленої землі сотні й рідко-рідко тисячі десятин проданої землі. У всякім разі, ми не дуже помилились, коли скажемо, що в порівнянні з силою купленої банком землі, дрібниця проданої ним не варта того, щоб про неї й згадувати. Д. Весоловский, напр., писав в лютім сего року, що продано селянським банком за весь час від 3 новбрия 1905 року 2—3 тисячі десятин землі. Як що припустити, що ця цифра близька до дійсности, то вийде, що селянський банк що місяця продає 133—200 десятин землі, в той час, як купує він що місяця пересічно 220.659 десятин.

Нарешті, добрий доказ того, що ніхто не купує в банку землі, ми маємо в тім факті, що міністерство землеустройства та землеробства розіслало свого знаменитого циркуляра про ліквідацію земельного запасу. Якби операції селянського банку провадилися нормально, якби сума купленої землі хоч трохи відповідала сумі проданої, то не було б потреби так хапати ся з такими — делікатно кажучи — нерозважними циркулярами, як, як вище згаданий.

Наприкінці, одна надзвичайно характерна деталь. В останнім звідомленню банку ми читаємо: «За той самий час, з 15. червня до 1. липня рада селянського поземельного банку розглянула 175 умов по купівлі землі селянами безпосередно у властителів при допомозі банку. Усього куплено такої землі 20.733 десятині на суму 3.028.184 карб., себто по 146 карб. за десятину. Банк видав у позичку 2.538.125 карб., себто по 122 карб. за десятину». З цієї коротенької, але багаті змістом цитати видно, що землю селяни таки купують, але не в селянським банку, як сего можна було сподівати ся, а у приватних властителів. Відома річ, через що се так. Вперше, банк, ратуючи

поміщиків, накупив силу негодящої землі, здатної більше «для посипання чорниці, ніж для більше менше корисного хліборобства». Нічого й казати, що селянам такої землі не треба: як купувати, то вже купувати щось путяще. Вдруге, банк призначає за свої землі невідповідно високі ціни. Так, н. пр. більшість землеустроїгельних комісій виявляють тенденцію установити «справедливу ціну» на десятину не дешевше 340 карб. (!). Треба вже занадто немудрих людей, щоб при таких умовах купувати землю в банку.

Просимо відновити передплату.

Новинки

— **Календар.** В пятницу: руско-кат.: Панталеймона; римо-кат.: Романа. — В суботу: руско-кат.: Прохора, Інокент.; римо-кат.: Лаврентія.

— **Віддовжене урядників.** Як звісно, міністер скарбу др. Коритовский заповів в парламенті акцію правительства, обдуману на ширшу скалю, в напрямі віддовження урядників і установив до вироблення відповідного проєкту окрему комісію, яка працює під проводом шефа секції в міністерстві скарбу д-ра Сев. Князьбулцкого. Та комісія кінчить вже начерк проєкта дотичного закона, якими очеркнено спосіб поведення в тій справі. На осінній сесії парламенту правительство предложить мабуть готовий проєкт закона про віддовжене урядників. По інформаціям, які дійшли до публичного відома про наміри правительства, має ся запроєктувати утворене кредитового інституту, яким будуть завідували самі урядники, але під контролею правительства. Сей інститут займав би ся сплатою урядничих довгів дорогою задатків на платні з підкладом асекурації на житє. На основі обезпечених судовими кондиктами і асекураційними полісами вірительностей видавав би той урядничий інститут кредитовий 4%-ові довжні листи, які були би сплачені в довгім ряді літ.

— **Антиалькоголічний зїзд в Штокгольмі** закінчив оноді свої пятиденні наради. В зїзді брало участь 1.125 осіб, а се: 150 Німців, 25

Англичан, 18 Французів, 31 Швайцарів, 16 Американців, 75 австрійських Німців, 14 Норвеїців, 20 Поляків, 2 Словенці, 2 Чехи, 1 Хорват, 28 Данців, 46 Фінляндців, 19 Москалів, 21 Голяндців, 2 Ромуни, 7 Бельгів, 4 Італійців, 2 Серби і 750 Шведів. На секціях відчитано кілька сот рефератів. Із одного реферату дізнаємо ся, що товариства тверезости в Скандинавії числять 418.000 членів, а іменно: «Чин Добрих Темпларів» має членів 190.576, «Білий Хрест» 57.050, «Чин Темпларів» 61.257, «Народний Чин Добрих Темпларів» 28.756, «Verdaecli» 16.630, «Стоваришене тверезости учеників» 10.016, «Біла Лента» 3.225, а інші стоваришеня тверезости около 20.000 членів. На зїзді, як бачимо, не було заступників Русинів, бо і нема у нас ніякого центрального товариства тверезости, яке мало би про те подбати. Минулого року говорено много про засновуюче ся якесь центральне товариство тверезости у Львові, але на тім здаєсь і стануло. А здало би ся нам таке товариство дуже, бо в ніоднім краю нема тільки горалень, що у східній Галичині і тільки «świętych karczm» що по наших селах, нігде нема тільки пияків, що по деяких околицях східної Галичини і такої нужди по селах, що у нас. Ширене тверезости по наших селах є так само потрібне, як просвітне і політичне осьвідомлюване мужика.

— **Сумне але правдиве.** З Миколаєва над Дн. доносять: Від кільканадцяти літ в Николаєві н. Дн. «miejska straż pożarna», що цілий час до кінця 1906. р. побирала річно 600 К субвенції з громадської каси. Перед трема роками засновано наш «Сокіл» і з початком 1906 р. вінє також просьбу до громади о підмогу. Громадська рада ухвалила для него 200 К з тим, що управа товариства має предложити рахунок, на що гроші ті видано. З кінцем 1906. р. предложив «Сокіл» докладний рахунок на 396 К 80 с (закуплено топори для членів, огневі гаки, коновки і інші пожарні прилади) — отже на 196 К 80 с. мусів задовжитись. На домаганя кількох свідоміших радних Русинів ухвалила громадська рада зажадати також рахунку за 1906 р. від «miejskiej straży pożarnej», бо від самого початку істнованя се товариство не предклядало ніяких рахунків. А рахунок сей дуже цікавий, бо показуєсь з него, що «straż pożarna» громадський гріш ужила на пиятику і виказала ще недобір в квоті 200 К. Сей рахунок представляєсь так: 3 beczki piwa po 50 litrów, 28 bochenków chleba, 5 klg. kielbasy grubej, 6 kgr. kielbasy cienkiej, 8 fl. musztardy, 5 kgr. bryndzy, 8 ltr. wódki mocnej, 4 ltr.

Матеріяли до історії зносин Галичан з Буковинцями.

(Дальше.)

Ч. 48.

Лист Олекс. Барвікського до Із. Воробкевича, писаний 19. р. червня 1867.

Здоровъ бувъ Брате милий
Друже мій єдиний!

Чекаю и не дочекаю ся Твого дорогого писанвечка. Чи то Ти може за що прогнівивсь на мене, чи крий Боже, може зновъ занедужавъ, тай не въ силі кілька слівъ бодай мнї написати. Не розберу сего. Чи Ти, крий Боже, заслабъ вдруге, не знаю, а може Ти прогнівивсь на мене за се, що я Тобі піславъ Партицького Словарь и Читальню, та написавъ, що тільки а тільки маєшь за се дати. Справді я дуже жаловавъ (діставши Твій листъ, въ котрімъ було писано, що Ти тяжко був слабій) — на що я Тобі піславъ се, — Ти винищився на лікарівъ та на ліки, та може й шага при душі немаєшь. Я знаю Твою ширість, але прошу Тебе не присилай за се грошей теперъ, бо Ти видавъ їхъ на ліки.

Я діставъ Твій листъ зъ поезією. — Прошу Тебе, послухай ради мого брата Осипа, не пиши теперъ нічого, поки добре не выздоровієшь.

Діставъ я Твій листъ сей, та не знаю, чи діставъ Ти дві пачці зъ книжками.

Відпишижъ мнї якъ найскорше, будь ласкавъ — Твоя судьба, Твоє здоровле обходить якъ рідного брата.

Адресуй до мого брата у семинари, а відъ 19 лат. Липця (Juli) адресуй до насъ підъ адресою:

Schlachcinse l. p. Тагнороі.

Бувай здоровъ й не забувай Твого щярого брата Олексі.

P. S. Чи не знаєшь Ти, де Стратулять, укінчений богословъ Черновецький, пробуває. Яка до єго адреса.

Незабаромъ дістанешъ гарну брошуру, котру написавъ въ имени нашої партії Данило Тан... (але се затримай для себе, що се вінъ написавъ) яко протестъ и меморіяль противъ „Русі“. Напиши, чи правильно дістаєшь числа Правди, бо часомъ щобъ на почті не пропадали. Зъ того 9. Числа Правди (зъ листу Куліша) переконаєшь ся, куда наші „Руськіє“ идуть, що вони тримають ся єзуйтської засади „Zweck heilt die Mittel“ и що зъ ними намъ годі погодити ся, — бо вони роблять все на згубу нашої дорогої Неньки Русі-України.

Незабаромъ, якъ відпишешъ, то напишу Тобі обширний листъ.

Бувай здоровъ

Олекса.

Ч. 49.

Лист Із. Воробкевича до Заячковського (?), писаний 6 цвітня 1867.

Милий Пані брате!

Мій ширій другъ Олекса Бар... приславъ мені скілька книжокъ, за котрі з р. 70 к. виную, зъ приміткою, що гроші на Ваші руки відослати. Пре однімъ посилаю Вамъ зъ ширію вдякою Основу (Квітень 1862), гарна книжка, нема що казати. Осипъ Бар. приславъ мені повісті О. Стороженька — та книжка мене очарувала, такого ще не придибалося мнї читати. Шкода, що зъ нашихъ літеративъ слабо хто такъ пиши. Незібралибися працевиті люде до збіраня історійськихъ думъ, що порозкидані по ріжнихъ збірникахъ, и такъ у красні цілості, щобъ той неопіинний, народний скарбъ видали.

(Дальше буде).

звычайнай жытніўкі, 4 пачкі папіросоў, 50 sztuk krótkich, за 2 тузину робітых шклянек, за выбііе акіен і талерзы в карчміе в Drohowyżu на маіўсе і т. д. Здавало б ся, що грамадска рада, сей гахунок відкіне, але де там — рада прыняла яго „jednogłosnie“, а в додатку на засіданю дня 14. липня с. р. ухвалила для „dzielnych strażaków“ одноразову запомогу в квоті 200 K на покритє недобору.

— **Осторога.** В Льондоні основано тов-о о безпечень на жите п. н. Colonial Life Insurance Co London, 2 Princeton Strett, яке глядає агентів за кавцією 4.000 K і вже агітує в Австрії за безпечевями. Власти остерігають перед тим товариством, бо оно не лише не має фінансового безпеченя, але навіть не зложило приписаної австрійским законом кавції 20.000 K.

— **Огні.** В Грибовичах коло Львова згоріли вчера перед полуднем три селянські господарства. — В Сокиринцях, гусятинського повіта, знищив огонь дня 2. с. м. горальню. Огонь мав бути підложений. — В Бориславі згорів оводі в ночи нафтовий закоп п. н. «Собієкий». — В Устеріках, косівського повіта, згорів дня 2. с. м. новий дім призначений на почту, власність тамошної почтарки. Огонь мав бути підложений.

— **Катастрофа в горах.** Між Калушем а Доляно лежить залізнична стация Креховичі, звідки веде вузкошляхва залізниця в послудневім напрямі в гори здовж річки Чечви аж до села Суходіл. Властителям тої залізниці є акційне тов-о деревляного промислу, яке експлюатує камеральні ліси і має великий паровий тартак в Креховичах. Дня 27. м. м. стала ся на тім шляху коло Суходола грізна катастрофа. В Суходолі наладовано на 15 вагонів ковбки довгі на 8 метрів і при помочи льскомотиви спущено цілий поїзд о 2 клм. низше, а звідти мав поїзд силою власного тягару зіхати далі. Машина їхала за поїздом і аж на долі мала зголювати поїзд з деревом до тартаку в Креховичах. На поїзді було 7 гальм. обслугованих неправними бремзерами. Тож коли пущено поїзд без машини, він набрав такого розгону, що на 6 ім кілометрі вискочив із шин і в одній хвилі утворила ся з него велика купа ковбків і пологаних вагонів. Між деревом згнуло також чотирох бремзерів, а одному, що стояв на переднім возі, роздусив ковбок лише грудну клітку і не убив на смерть. На шинах удержали ся лише чотири послідні вози. З обслуги поїзду уратували ся лише чотири бремзери, які вискочили а вагонів саме перед місцем катастрофи, але они також тяжко потовкли ся. Аж по двох добах прийшла оглянути місце катастрофи судово лікарска комісія і тоді похоронено убитих робітників. Проти заряду акц. товариства заряджено карне слідство, бо без сумніву ніхто другий не винен катастрофи, як товариство, яке дозволяло на такі карколомні способи звозеня дерева. Треба додати, що шлях тої залізниці підноситься ся в тім місци о 40 метрів на кождий оден кілометр, а при такім спаді повинна була машина провадити поїзд в долину.

— **Перегонн божевільних.** У Франції відбували ся в останних днях перегонн самоходів т. зв. „Criterium de France“. О 5 кілометрів від Бордо трісло колесо в однім з перегонних самоходів ч. 30. Наслідком наглого здержаня самоходу вилетіли із него властитель Зегеземан, механік і два фотографі ілюстрованих газет. Оден з фотографів, Лекін, ударив головою об дерево-так сильно, що розпорочив собі череп. Коля вість про катастрофу дійшла до Бордо, сейчас шпортовий референт дневника La France, Амівé, і редактор „Petit Gironde“, Герберт, сіли до самоходу і пігнули серед хмари пороку на місце катастрофи. Кілька кілометрів від міста самохід влетів на другий самохід ч. 35, що брав участь в перегонах. Зудар був страшний в наслідках. Всі три учасники перегонів самоходу ч. 35. згнули на місци. На другім самоході згнув его властитель і механік а оба редактори смер-

тельно покалічили ся. Міністер внутрішних справ дізнавши ся про ті катастрофи, заборонив дальші перегонн.

— **Під ніхтями льва.** Англійські часописи описують грозою переймаючи пригоду, яку пережили три Бурі в полудневій Африці. Два братя Бурі і хлопець, син їх сусіда їхали на торг до сусідного міста візком, запряженим одним конем. Дорога вела через ліс, в яким часто появляли ся льви. Нещастє хотіло, що зломало ся колесо у воза і Бурі спізнали ся так, що віч заскочила їх перед самим небезпечним лісом. Ледви віхали між перші дерева, побачили з далека величаву пару королів пустині. Льви бігли прямо до візка. Всі три Бурі одним скоком нашли ся на возі, який у Бурів виглядав як скриня. Однак на дні скрині воза могли помістити ся побіч себе лише дві особи, а трета мусіла лежати на верху. Сим третім був молодий Бур, бо оба братя вишхнули его на верх. Тимчасом льви кількома скоками надбігли до воза, убили коня і зіли его на місци. Потім облизуючи ся, і муркотючи кружляли довкола воза, бо занюхали ще якесь мясo. Оден з львів підніс ся навіть на задних лапах і спер ся передніми о скриню, але не заглядав до середини. В Бурях кров застигла з переляку і ледво дихали. Льви покругили ся ще хвилию коло воза і відійшли. Хвилі, пережиті Бурами, належали до найстрашніших в їх житю. Оден з них посивів як голуб, а хлопець зі страху стратив мову.

Опo.істни.

— **Послідний репертуар руского народного театру в Белзі.** Саля „Народного дому“. Початок 8. вечером. Білети продає торговля ч. Окпиша.

В суботу дня 10. с. м. передпослідне представленє на дохід місцевої сторожі ог. евої «Аноніми» знаменита штука в 3 діях Девалібра.

В неділю дня 11. с. м. послідне представленє «Свати Мусія» народна оперета в 3 діях М. Порошина.

— **З Ходорова.** Тов-о «Сокіл» в Ходорові уряджує в неділю 11. с. м. о 7. год. вечером в салі М. Тейхмана (біля залізниці) аматорске представленє 5-актової драми Цеглинського «Кара совісти». Дразу відиграють члени «Сокола» з Квігича. Вступ на представленє від 20 сот. до 2 K. По представленю вечерниці з танцями за запрошеннями. Вступ на вечерниці 1 кор.

Телеграми.

в дня 8. серпня 1907.

Прага. Нlas Naroda дізнає ся з доброго жерела, що чеський сойм не буде скликуваний, але вістане розвязаний, а нові вибори відбудуть ся після старої виборчої ординації. Проти розвязаня сойму заявляють ся так Чехи як і Німці.

Петербург. Заграничні часописи пустили чутку про замордованє варшавского губернатора. Ся чутка є безосновна і неправдива.

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ

Готель, реставрація і каварня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали 7. серпня 1907: Теод. Воввідка з Сернок, о. Ів. Дорожинський з Висоцка, Ост. Луцкий з Луки, Ант. Угрин з Гвіадця, о. Вол. Кмицикевич з Монастирка, о. Ник. Садовський з женою з Шибалина, Ів. Макаров з Росії, П. Іванина з Ніври, кс. Стан. Стояловський з Кракова, о. Ів. Черепашинський з Сорік.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензацийна програма.

від 1. до 15. серпня 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представленє. В неділі і свята 2 представленя о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що пятниці High Life представленє. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Всілякі КУПОНИ

вильосовні цінні папері

виплачує без потрученя провізні або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц

БАНКУ

Гіпотечного.

При нагоді побуту у Львові поручаємо і просимо не залишити відвідати робітні нашого Товариства.

Одиноке Товариство для розвою рускої штуки

у ЛЬВОВІ площа Бердардинська ч. 8. (Краківський готель)

виконує у власній **Артистичкій різьб. руско-позолотарській робітнху** по приступних цінах хороші, правдиво артистичні церковні предмети як: іконостаси, віттарі, кивоти, процесійні образи, проповідниці, рами до образів, всякі церковні образи і пр.

Народний стиль, народні мотиви, на жаданє можемо примікити.

З замовленєм належить звертати ся просто до Дирекції Товариства

у Львові, пл. Бердардинська ч. 8. (Краківський готель).

ПРОСИМО СПРОБУВАТИ.

Перед відданєм роботи просимо жадати від членів Товариства легітимації.

Товариство в жаднім случаю не послугує ся агентами.

Воскі замовленє приймає і умови закінчуєє виліпно лише Дирекція у Львові.